

Вміння аналізувати альтернативи, оцінювати їх переваги та недоліки допомагає приймати обдумані рішення в особистому та професійному житті.

По-друге, критичне мислення сприяє розвитку креативності. Вміння дивитися на проблеми з різних кутів і шукати нестандартні рішення сприяє інноваціям та креативному мисленню. Воно полегшує розв'язання конфліктів і сприяє покращенню міжособистісних відносин. Критичне мислення допомагає розуміти погляди інших людей, а не лише відстоювати свої власні точки зору.

По-третє, критичне мислення впливає на професійний розвиток. В сучасному світі неможливо уявити сфери де було б не потрібно використовувати критичне мислення. Роботодавці цінують співробітників, які можуть аналізувати складні завдання, шукати оптимальні шляхи та приймати обґрунтовані рішення.

Відсутність критичного мислення може призвести до маніпуляції та контролю інших над нашими переконаннями та діями. Критичне мислення допомагає зберігати незалежність думок та дій.

Отже, критичне мислення впливає на всі сфери нашого життя, від особистого розвитку до соціальних та професійних досягнень, і є важливою навичкою для сучасної людини.

Критичне мислення можливо розвивати. Ця здатність формується під впливом обставин, родини та навчання, але такий процес скоріш підсвідомий. В сучасному науково-теоретичному просторі є біліч можливостей для свідомого підвищення рівня критичного мислення завдяки сучасним методам та технологіям.

Філософія і наука у континуумі спорідненості та відмінності

Світлана КУЗЬМІНОВА, старш. викладачка

Ольга ГАПЛЕСЬКА, старш. викладачка

Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського

«Харківський авіаційний інститут»

Роль філософії і науки у суспільному житті важко переоцінити. Ці питання були актуальними у всі історичні часи і залишаються такими на сьогодні.

Спробуємо дати характеристики філософії і науки як явищам духовної діяльності людини та визначити предмет їхньої спрямованості. А також знайти у чому єдність цих понять та відмінності.

Логічно розпочати з того, що філософія і наука будують свої предмети на визначенні понять законів та категорій.

У науці предмет суворо визначений і обмежений більш менш чіткими параметрами. У кожній конкретній науці предмет свій, у разі деякі предмети стикаються. У науці закони і категорії прагнуть ідеалу об'єктивності. На кожному новому етапі розвитку нові закони або уточнення старих включають колишні закони і уявлення у вигляді окремих випадків. Наприклад: психологи вважають, що закони спадковості є додатком основних законів генетики. Закони конкретної класичної науки мають об'єктивний аспект, оскільки існують незалежно від спостерігача і навіть при його відсутності: людини немає, а закони

існують, але форма існування цих законів, які «відкриває» наука носить суб'єктивний характер – одне і те ж явище описується законами у різній формі.

Філософія також має свій предмет, але він настільки загальний, що не може бути визначений однаково для будь-яких часових епох та областей простору. Наприклад, частиною філософії є логіка, зокрема проблема універсалій (що є поняття), визначається по різному в різних історичних періодах.

Діалектичний закон заперечення заперечення відображає об'єктивний, закономірний зв'язок, спадкоємність між тим, що заперечується і тим, що заперечує. Тож у філософії закони загальні та незмінні, і пошук цієї загальності та незмінності є метою філософського знання. Однак на окремих етапах історії є відмінності або в окремих частинах простору ці закони та категорії можуть мати суб'єктивний характер. Закони та категорії філософії перевіряють свою дію у всіх конкретних науках, подібно до того, як практично всі логічні закони виявляються в конкретних науках.

Філософія існує лише тоді, коли є її розумний носій. Закони філософії мають місце тоді, коли є її розум, є розвиток (рух носія розуму), в абсолютному спокої та відсутності простору філософських законів немає.

Закони науки, як закони розвитку просторово-часового континууму об'єктивні і є власними силами, як передумови існування та розвитку цього континууму. Можна сміливо сказати, що у нульовому випадку, тобто в абсолютному спокої має існувати «закон абсолютного спокою». Суб'єктивність законів науки проявляється у формі відображення об'єктивних законів розуму його носієм.

Тож можна сказати, що між цими двома видами духовної діяльності людини є глибока спорідненість, але немає повної внутрішньої тотожності, вони не роздільні, але й не єдині. Філософія стає наукою у методичному аспекті, вони пов'язані ще і тим, що наука постійно входить до кола роздумів філософії (філософія науки).

Особливості соціальної взаємодії в онлайн форматі

Дмитро ЛАШИН, здобувач освіти

*Науковий керівник – Ірина УШНО, канд. філос. наук, доцентка
Національний аерокосмічний університет ім. М. С. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

Сучасний світ переживає період активного впровадження інформаційних технологій які суттєво вплинули на спосіб, яким ми взаємодіємо один з одним. Один із найважливіших аспектів цього процесу – онлайн взаємодія. Хоча цей формат надає безліч переваг, він також призводить до низки проблем, які варто враховувати.

По-перше, однією з головних проблем онлайн взаємодії є відсутність фізичного контакту. Людська комунікація, заснована на живому спілкуванні, надає можливість виражати емоції, виявляти співчуття та сприймати невербальні